

Τελείωσε η υπόθεση Ευρώπη για τον Παναθηναϊκό-Το αγωνιστικό χάλι και ο ρόλος του παρασκηνίου

Θα συμφωνήσουμε με αυτό που λένε οι περισσότεροι από χθες, πως δηλαδή η υπόθεση Ευρώπη ουσιαστικά τελείωσε για τον Παναθηναϊκό και αυτό συμβαίνει και για αγωνιστικούς λόγους, αλλά και για παρασκηνιακούς λόγους τους οποίους θα παραθέσουμε παρακάτω...

Χθες λοιπόν ο Παναθηναϊκός ήξερε ότι παίζει τα ρέστα του, καθώς μόνο η νίκη θα του έδινε ελπίδες για κατάκτηση της τέταρτης θέσης και έξοδο στην Ευρώπη.

Το αρχικό του πλάνο στο παιχνίδι εκτιμώ πως ήταν έξυπνο, καθώς φύλαξε πρώτα τα νότα του και-ξέροντας πόσο επιρρεπής στη γκέλα είναι η άμυνα της ΑΕΚ-πρέσαρε ψιλά, με αιχμή του δόρατος τους **Σανκαρέ** και **Καρλίτος**.

Και όντως στο πρώτο ημίχρονο αυτή η απλή τακτική απέδωσε, καθώς ο Παναθηναϊκός και κράτησε το μηδέν και σκόραρε, εκμεταλλευόμενος τελικά μια γκέλα της ΑΕΚ που ξεκίνησε από τα χαφ και ολοκληρώθηκε στην άμυνα με συμπεριφορά ερασιχτεψνικής ομάδας.

Ωστόσο το δεύτερο ημίχρονο ήταν για τον Παναθηναϊκό μια τραγωδία, καθώς ήταν τόσο ταμπουρωμένος στα καρέ του, λες και αντιμετώπιζε καμία μεγάλη Ευρωπαϊκή ομάδα. Και επειδή η τύχη δεν μπορεί να είναι συνέχεια με το μέρος του-και δεν φαίνεται να βοηθάει και η φυσική τους κατάσταση-τελικά ισοφαρίστηκε.

Και αν η ΑΕΚ δεν έβαλε παραπάνω γκολ και δεν πήρε το

παιχνίδι, αυτό οφείλεται και σε έλλειψη φαντασίας, αλλά και σε ατσαλοσύνη ή αμπαλοσύνη των παικτών όταν πρέπει να σκοράρουν.

Η ΑΕΚ λοιπόν δεν συμφωνούμε πως ήταν καλή-όπως λένε ρεπόρτερ και οπαδοί της-απλά ο Παναθηναϊκός του δευτέρου ημιχρόνου της έλεγε ουσιαστικά “έλα να μου βάλεις γκολ” και αυτή του έβαλε με τα χίλια ζόρια ένα...

Νομίζω πάντως πως δεν επρόκειτο για καμία ιδιαίτερη οδηγία του Μπόλονι αυτό το ομαδικό πισωγύρισμα-ταμπούρι των πρασίνων στην άμυνα. Ο Μπόλονι απλά μας δείχνει, για μια ακόμη φορά, πως δεν είχε πλάνο για το πως θα αντιμετωπίσει την πίεση του αντιπάλου και ούτε και βοήθησε καθόλου με τις αλλαγές του και λέει απλά “άμυνα και ο θεός βοηθός”

Προσθέστε και το γεγονός ότι οι παίκτες δεν έχουν αυτοπεποίθηση και το κίνητρο που θα έπρεπε να έχουν (λόγω της αδιαφορίας και ανυπαρξίας της διοίκησης που δεν έχει δώσει ούτε ένα πριμ για τα μάτια του κόσμου) και εξηγείται έτσι αυτό που είδαμε κόντρα στην ΑΕΚ.

Δεν είναι όμως αγωνιστικοί οι λόγοι της διαφαινόμενης επιτυχίας του Παναθηναϊκού, τουλάχιστον για όσους γνωρίζουν καλά το παρασκήνιο του Ελληνικού ποδοσφαίρου !

Πως διάολο γίνεται πχ. μια ΑΕΚ που ήταν αξιοθρήνητη να πηγαίνει και να βάζει τρία γκολ για πλάκα στην έδρα του φορμαρισμένου Άρη και να παίρνει διπλό, ενώ ο Άρης (που

είναι σχεδόν σίγουρα στην Ευρώπη) στον επόμενο αγώνα να «σκίζεσαι» για να κερδίσει μέσα στη Λεωφόρο και τελικά να τα καταφέρνει ;

Και πόσο τυχαίο είναι που ο Αστέρας Τρίπολης τα δίνει όλα στα play-off μόνο με ΠΑΟΚ και Παναθηναϊκό και με τους υπόλοιπους να μην έχει σταυρώσει ούτε πόντο ;

Πολλοί είναι που θα διαφωνήσουν, αλλά λυπάμαι, δεν μπορείτε να μου αλλάξετε άποψη ότι υπάρχει κάποια άτυπη συμπαιγνία μεταξύ Ολυμπιακού, Άρη, ΑΕΚ και Αστέρα οι οποίοι φαίνεται πως φέρνουν κάποια μεταξύ τους αποτελέσματα, όπως τους συμφέρει !

Αλλά ας επιστρέψουμε επιγραμματικά στα του Παναθηναϊκού και ας πούμε την αλήθεια. Με τα χρήματα που δίνει και με το ελάχιστο ενδιαφέρον που δείχνει η διοίκησή του, δεν μπορεί να έχει ούτε καλύτερους παίκτες, ούτε καλύτερο προπονητή από τον γερο-Μπόλονι, οπότε και ούτε καλύτερη ομάδα.

Συνεπώς το ταβάνι αυτής της ομάδας είναι προς τέταρτη ή πέμπτη θέση. Την περσινή σεζόν ήρθε η τέταρτη και φέτος θα τερματίσει, όπως όλα δείχνουν, στην πέμπτη θέση που όμως δεν βγάζει στην Ευρώπη.

Και στο κάτω, κάτω τι πιστεύουμε ότι μπορεί να αλλάξει σε αυτόν τον Παναθηναϊκό του «νεκροθάφτη» Αλαφούζου, αν βγει στο Europa conference (η νέα διοργάνωση της ΟΥΕΦΑ) και παίξει έναν ή δύο γύρους ;

Μάλλον τίποτα γιατί το ψάρι βρωμάει από το κεφάλι που λέγεται διοίκηση και αυτή η διοίκηση δεν κατέχει το αντικείμενο και ούτε παίρνει και πολύ στα σοβαρά την ομάδα.

Εξάλλου το πολιτικό καθεστώς (το βαθύ κράτος που λέμε εμείς στις πολιτικές αναλύσεις μας) δεν επιφυλάσσει στον Αλαφούζο ρόλο πρωταγωνιστή στο ποδόσφαιρο, καθώς αυτοί οι ρόλοι ανήκουν στο γενικά ανατολική προέλευσης κεφάλαιο που είναι πρωτίστως Μαρινάκης και Σαββίδης και δευτερευόντως

Μελισσανίδης.